

ΚΩΣΤΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Α.Π.Θ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΦΛΩΡΙΝΑΣ

Αρριανού 11, τηλ. 0385 45095, 22471.

Αγίου Δημητρίου 128, 54633, τηλ. 031 210520, 0977 629094.

Θεσσαλονίκη 13 Σεπτεμβρίου 1999

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, σε αντίθεση με των Αρμενίων, επισκιάστηκε είτε από τον όγκο των τραγικών περιπτώσεων του αρμενικού λαού, επειδή συνέπεσε χρονικά ,είτε γιατί αποσιωπήθηκε από κυβερνητικές και διπλωματικές επιταγές στο όνομα κάποιων διακρατικών συμφωνιών και συμφερόντων. Το γενοκτονικό σχέδιο απέβλεπε στην πρώτη φάση στον αφανισμό όλων των χριστιανικών εθνοτήτων και στη δεύτερη στην τουρκοποίηση των μουσουλμανικών εθνοτήτων, ένα σχέδιο όμως που δεν ολοκληρώθηκε κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και δεν εγκαταλείφθηκε από τους κεμαλικούς, μετακεμαλικούς και στρατοκρατικούς κύκλους της σημερινής Τουρκίας. Η πολιτική όλων των μετακεμαλικών κυβερνήσεων απέναντι στις εθνότητες της Μικράς Ασίας και ιδιαίτερα απέναντι στους Κούρδους τα τελευταία δέκα χρόνια επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές.

... Ο Μουσταφά Κεμάλ και οι μετακεμαλικοί κυβερνήτες, δεν μπορεί να είναι υπερήφανοι για το απελευθερωτικό τους κίνημα, όταν στηρίζονταν σε ληστρικές και δολοφονικές ομάδες, όπως του Τοπάλ Οσμάν. Δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ότι δε γνώριζαν το γενοκτονικό του έργο, γιατί ο Murat Yüksel γράφει ότι: "Κανένας δεν άκουγε τις εκκλήσεις και τα παράπονα των δυστυχισμένων κατοίκων της Κερασούντας. Κανείς δεν έδινε σημασία στις καταγγελίες τους. Το αρχείο των μηνύσεων στο δικαστικό μέγαρο ήταν γεμάτο με μηνύσεις εναντίον του Τοπάλ Οσμάν. Όμως μια μυστική δύναμη όχι μόνο κάλυπτε τον Τοπάλ Οσμάν, αλλά σε κάθε φόνο και σε κάθε καταγγελία τον βοηθούσε ν' ανέβει πιο ψηλά στην ιεραρχία. Ήταν ο ανώτερος αξιωματικός της Κερασούντας, ήταν το παν. Όλα τα νήματα κινούνταν απ' αυτόν. Έδινε εντολές, απαγόρευε, κρέμαγε, έσφαζε. Κανείς δεν έλεγε ούτε μια κουβέντα.

Ακόμη και στρατιώτες, αλλά και δημοσίους υπαλλήλους τους ξυλοκοπούσε σχεδόν μέχρι θανάτου. Τον Τοπάλ Οσμάν τίποτε άλλο δεν τον ευχαριστούσε παρά μόνο η επίδειξη ισχύος, η βανανυσότητα, η σκληρότητα και οι προγραφές.

Δεν φοβόταν ούτε το νόμο, δεν υπολόγιζε την κυβέρνηση. Ο καταραμένος, αφού διέπραξε αμέτρητες δολοφονίες αθώων πολιτών, στράφηκε τελικά και στις πολιτικές δολοφονίες".

Ακόμη και σήμερα οι Τούρκοι ιστορικοί, 60 χρόνια μετά το θάνατο του Μουσταφά Κεμάλ, δεν τολμούν να γράψουν την ιστορική αλήθεια. Δεν τολμούν, ενώ γνωρίζουν μέσα από το πλούσιο αρχειακό υλικό που έχουν ότι πίσω από τον Τοπάλ Οσμάν βρισκόταν πάντα ο ίδιος ο ηγέτης τους ο Μουσταφά Κεμάλ. Η αποκάλυψη της αλήθειας θα γκρέμιζε το ψεύτικο είδωλο. Στην παγκόσμια ιστορία δεν υπάρχει άλλος μεγάλος επαναστάτης που να στήριζε τον απελευθερωτικό του αγώνα σε ομάδες στυγνών δολοφόνων. Επίσης, δεν υπάρχει άλλος ηγέτης που να προτίμησε για προσωπική του φρουρά την πιο αδίστακτη, ληστρική και εγκληματική ομάδα, το όνομα της οποίας προκαλούσε το φόβο και σε πολλούς Τούρκους. Και σπάνια

πολιτικοί ηγέτες κρύβονταν, ως ηθικοί αυτουργοί πολιτικών δολοφονιών, πίσω από ανταρτικές ομάδες δολοφόνων...

Οι εκθέσεις των ανέκδοτων αρχείων των υπουργείων Εξωτερικών και των άλλων κρατικών και ιδιωτικών αρχείων για το δράμα του ποντιακού ελληνισμού δεν έχουν τελειωμό. Συνολικά, ως την υποχρεωτική ανταλλαγή περισσότεροι από 353.000 Έλληνες του Πόντου βρήκαν οικτρό θάνατο από τους Νεότουρκους και τους Κεμαλικούς στις πόλεις και τα χωριά, στις χαράδρες και τα βουνά, στις εξορίες και τις φυλακές, στα τάγματα εργασίας και στον τουρκικό στρατό ως οθωμανοί πολίτες.

Γράφει ο J. Gerard προλογίζοντας το βιβλίο του G. Horton "Η κατάρα της Ασίας": "... Το ότι είκοσι αιώνες μετά Χριστόν μπόρεσε ένας μικρός και οπισθοδρομικός λαός, όπως οι Τούρκοι, να διαπράξει τέτοια εγκλήματα εναντίον του πολιτισμού και της προόδου του κόσμου, είναι ένα ζήτημα που θα έπρεπε να κάνει όλους τους ευσυνειδητούς λαούς να σταθούν και να σκεφθούν... Εκαφεύσαμεν στις απελπισμένες κραυγές για βοήθεια των χριστιανών που πεθαίνανε, αν και ξέραμε καλά πως η Αμερική ήταν η μοναδική ελπίδα τους και τώρα είναι φανερό πως υπάρχει στη χώρα μας μια τάση που ολοένα μεγαλώνει, να συγκαλύψουμε τα εγκλήματα των Τούρκων και να τους δώσουμε συγχωροχάρτι γι' αυτά, για να επιτύχουμε υλικά οφέλη απ' αυτούς".

Οι αποκαλύψεις για την αμερικανική πολιτική, όταν γίνονται από έναν Αμερικανό έχουν άλλη βαρύτητα, γιατί δεν έχουν την προκατάληψη.

Είναι γεγονός πως οι Αμερικανοί θεωρούσαν και θεωρούν τους Τούρκους ως τους πλέον αξιόπιστους συμμάχους τους στην Ανατολική Μεσόγειο. Το ίδιο συνέβαινε και με τους Γερμανούς, που για πολύ καιρό τους θεωρούσαν ως "επίτιμους Γερμανούς" στη Μέση Ανατολή. Υπήρχαν ακόμη από την άλλη οι Άγγλοι και οι Γάλλοι που δεν μπορούσαν να υστερήσουν στο ανήθικο παιχνίδι της εποπτείας του μεσανατολικού χώρου. Έκαναν το παν, για να διατηρήσουν την εύνοια των Τούρκων, με αποτέλεσμα οι λαοί της Μ. Ασίας να μην έχουν ένα μονάχα αφέντη αλλά πολλούς.

Κάθε λαός έχει δικαίωμα ν' απαιτεί μ' επιμονή την επίσημη αναγνώριση των αδικημάτων που διαπράχθηκαν εναντίον του. Η σημερινή πραγματικότητα δε δικαιολογεί νέες ολιγορίες και αναβολές. Όταν κανείς αργοπορεί απέναντι στην Ιστορία, αυτή τον εκδικείται.

Η γενοκτονική ενοχή της Τουρκίας συνεχίζεται ως τις ημέρες μας. Η συμπεριφορά της στρατοκρατικής ηγεσίας και του λαού εναντίον της Ιταλίας, εξαιτίας του μαθήματος Δημοκρατίας που διδάσκει παγκοσμίως σήμερα η δεύτερη με την ακέραιη στάση της στο ζήτημα Οτσαλάν, κάθε άλλο παρά μας επιτρέπει να πιστέψουμε ότι άλλαξε στάση και ότι προσφέρεται να σεβαστεί τις ανθρώπινες αξίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα των εθνοτήτων που ζουν σήμερα στη μικρασιατική Τουρκία.

Η στρατοκρατική Τουρκία συνεχίζει, ως ο αληθινός τρομοκράτης, να απειλεί όλους τους γείτονές της στο όραμα της αναβίωσης της παντουρκικής αυτοκρατορίας, και αυτό γιατί μέχρι σήμερα δεν κλήθηκε από κανένα Διεθνή Οργανισμό να απολογηθεί για τα εγκλήματά της. Στο σημείο αυτό είναι συνένοχη και η ίδια η Διεθνής Κοινότητα που ανέχεται ή και εν μέρει αποσιωπά τα Διεθνή της εγκλήματα. Συνένοχοι όμως είμαστε και όλοι εμείς που περι "άλλα τυρβάζομεν".

Είναι καιρός νομίζω να ενεργοποιηθούν κάποιοι Διεθνείς Οργανισμοί που ιδρύθηκαν, για να προστατέψουν την παγκόσμια ειρήνη. Να αποδώσουν δικαιοσύνη σύμφωνα με το πνεύμα και με τους όρους του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, σεβασμό στις θεμελιώδεις ανθρώπινες αρχές. Επιβάλλεται να συγκροτηθεί αδέκαστη ανακριτική επιτροπή από το Ανώτατο Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και να φέρει στο φως μέσα από τα υπάρχοντα ντοκουμέντα, τα τραγικά γεγονότα της εποχής εκείνης. Το αίτημα των Ποντίων Ελλήνων για την αναγνώριση της

Γενοκτονίας εμπεριέχει μια δυναμική, ένα μήνυμα λύτρωσης προς την ίδια την τουρκική κοινωνία.

Φοβερή Γενοκτονία σε βάρος του Εβραϊκού λαού και των Σλαβικών λαών διέπραξε και η Γερμανία στη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Όμως η χώρα αυτή ζήτησε συγνώμη και εξιλέωση από τους συγγενείς των θυμάτων, κατέβαλε αποζημιώσεις και εξακολούθει να τονίζει ως τις μέρες μας την ευθύνη της γι' αυτήν.

Η σημερινή Τουρκία, αν θέλει να λέγεται ευρωπαϊκή χώρα, μια και κόπτεται να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οφείλει να ακολουθήσει το γερμανικό παράδειγμα. Να παραδεχτεί τις πολυάριθμες γενοκτονίες που διέπραξε και διαπράττει. Να ζητήσει συγνώμη γι' αυτές και να δώσει εγγυήσεις στην ανθρωπότητα και στον εαυτό της ότι δεν θα τις επαναλάβει. Μόνο έτσι θα ελευθερώσει την ψυχή και τη συνείδηση των νέων τουρκικών γενεών από τα υπόκωφα συμπλέγματα που την κατατρέχουν και την εμποδίζουν να αφομοιώσει ουσιαστικά τις μεγάλες αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Πιστεύοντας σε μια σύσταση Επιτροπής στο εγγύς μέλλον, καταθέτω ως πρώτη επίσημη μαρτυρία την καταγγελία ενός έντιμου Τούρκου αξιωματούχου, του Μεχμέτ Ρεούφ Εφέντη, που αναφέρεται στις βιαιοπραγίες των κεμαλικών εναντίον των χριστιανών: "Γεγονότα Μερζιφούντος: Όταν οι Εθνικαί δυνάμεις υπεχώρουν κατά τις μάχας του Σαγγαρίου, επειδή έσχον μεγάλην ανάγκην της δυνάμεως του Οσμάν αγά, η Επιτροπεία της Εθνικής Αμύνης διέταξεν αυτόν, όπως σπεύση και συμμετάσχη εις τας μάχας του Σαγγαρίου. Ο Οσμάν αγάς λαβών την διαταγήν ταύτην ανεχώρησε διά να μεταβή εις Άγκυραν μέσω Σαμψούντος. Μόλις έφθασεν εις Σαμψούντα οι Έλληνες κάτοικοι της πόλεως υπέστησαν και δευτέραν σφαγήν. Μετά τρεις ημέρας περί την 8^{ην} εσπερινήν (ευρωπαϊστί) ώραν η Μερζιφούς πολιορκείται τελείως. Συλλαμβάνεται ο Καϊμακάμης και οι Διοικηταί της Χωροφυλακής διά να μην αντιστώσιν εις τας ενεργείας του Οσμάν αγά και ούτω η ζωή, η τιμή και η περιουσία των κατοίκων της Μερζιφούντος μένει εις χείρας των συμμοριτών τούτων. Εντός τεσσάρων-πέντε ημερών πάντες οι Έλληνες κάτοικοι μη εξαιρουμένων μηδ' αυτών των μικρών παιδιών σφάζονται τελείως και λεηλατούνται και δημεύονται πάντα τα αντικείμενα και τα ζώα των. Κατά την ταραχήν ταύτην οι συμμορίται θέτουν πυρ και πυρπολούν τελείως τας Ελληνικάς συνοικίας. Αφ' ου εντός δύο ημερών προξένησαν εις την Μερζιφούντα τας καταστροφάς ταύτας αναχωρούν εις Τσορούμ.